

Panium – Nummer tio

Nationernas uppgång och fall: beseglingen av de 144 000 och den dolda profetiska historien i Daniel 11:10–16

Jeff Pippenger

2025-04-16

Temat i verserna elva och tolv är sydens kungs uppgång och fall, liksom Förenta staternas slutliga uppgång och fall, representerat i den siste presidenten i vers två, liksom den slutlige jordiske representanten för drakmakten; Förenta nationernas slutliga uppgång och fall, representerat i verserna tre och fyra. Verserna fem till nio representerar påvemaktens historia från 538 till 1798. År 538 markerar bemyndigandet av påvemakten, år 1798 markerar påvedörets dödliga sår, och därför representerar verserna fem till nio vilddjurets slutliga uppgång och fall. Vers tio markerar år 1989 som sydens kungs fall, representerat i det forna Sovjetunionen.

”Varje nation som har trätt fram på handlingens skådeplats har tillåtits inta sin plats på jorden, för att det skulle kunna ses huruvida den skulle uppfylla syftet hos ”Väktaren och den Helige”. Profetian har skildrat uppgången och fallet för världens stora imperier — Babylon, Medo-Persien, Grekland och Rom. Med vart och ett av dessa, liksom med nationer av mindre makt, upprepade sig historien. Var och en hade sin prøvotid, var och en misslyckades, dess härlighet förbleknade, dess makt vek bort, och dess plats intogs av en annan....

”Av nationernas uppgång och fall, sådana de klart framträder på den heliga Skrifts sidor, behöver de lära hur värdelös enbart yttre och världslig härlighet är. Babylon, med all sin makt och sin prakt, vars like vår värld sedan dess aldrig har skådat — makt och prakt som för den tidens människor tycktes så fast och beständig — hur fullständigt har det inte försvunnit! Såsom ”gräsets blomster” har det gått under. Så förgås allt som inte har Gud till sin grundval. Endast det som är förenat med hans syfte och ger uttryck åt hans karaktär kan bestå. Hans principer är det enda fasta som vår värld känner.” Education, 177, 184.

Verserna elva och tolv identifierar den slutliga uppgången och fallet för kungen i söder, såsom representerad av Ryssland. Verserna tretton till och med femton identifierar Förenta staternas slutliga uppgång och fall. Hela den profetiska berättelsen i kapitel elva är uppbyggd kring strukturen av rikens uppgång och fall. Den som studerar profetian måste beakta detta faktum, om han över huvud taget skall ha någon möjlighet att rätt dela det profetiska budskapet i kapitel elva.

Det grundläggande perspektivet i Daniels elfte kapitel är att det består av upprepade illustrationer av rikens uppgång och fall. När syster White sade: ”Så gick det medo-persiska riket under, liksom rikena Grekland och Rom”, identifierar hon ”Grekland” som draken, ”Rom” som vilddjuret och ”Medo-Persien” som den falske profeten. Hon identifierar den slutliga uppgången och det slutliga fallet för det sista jordiska riket, vilket består av draken, vilddjuret och den falske profeten, vilka inleder sin uppgång vid söndagslagen och leder världen till Harmageddon i uppfyllelse av Uppenbarelseboken 16:12–21. Hon leder Guds folk till ”nationernas uppgång och fall, såsom det klargörs på den heliga Skrifts sidor” som det perspektiv som bör tillämpas för att ”lära hur värdelös

blott yttre och världslig härlighet är.”

Anledningen till att vi behöver ”lära oss hur värdelös den blotta yttre och världsliga härligheten är” är att ytterligare förstå att allt går under ”som inte har Gud till sin grundval”. Det är därför en fråga om liv eller död att ha Gud eller att inte ha Gud som sin grundval. Från den punkten i tankens utveckling definierar syster White sedan vad det innebär att ha Gud som sin grundval, när hon säger: ”Endast det som är förbundet med hans avsikt och ger uttryck åt hans karaktär kan bestå.” Hon har just förklarat att allt som inte står på Guds grundval går under, och att det finns en tvåfaldig bestämning av det som är byggt på grundvalen: om något är ”förbundet med hans avsikter” och om det ”ger uttryck åt hans karaktär”. Hans karaktär är hans grundval.

Sedan säger hon i styckets avslutande mening att ”Hans principer är det enda fasta vår värld känner.” Guds karaktär är Hans principer, och Hans principer uttrycker Hans karaktär. Det är en fråga om liv och död hur mänskligheten förhåller sig till Gud som alltings grundval. Jag hävdar att den grundläggande strukturen i Daniel kapitel elva är uppbyggd kring skildringen av rikens uppgång och fall. Det finns ett avsnitt där inspirationen underrättar oss om en riktig form av studium.

”Det finns ett studium av historien som inte är att fördöma. Den heliga historien var ett av läroämnena i profeternas skolor. I skildringen av Hans handlande med folken följdes Jehovas fotspår. Så skall också vi i dag betrakta Guds handlande med jordens nationer. Vi skall i historien se profetians uppfyllelse, studera Försynens verkningar i de stora reformatoriska rörelserna och förstå händelsernas utveckling i nationernas formering inför den slutliga konflikten i den stora striden.” The Ministry of Healing, 441.

Ett helgat studium av historien kännetecknas av att man studerar Guds handlande med jordens nationer och även Guds försyns ledning av Hans reformatoriska rörelser; således innefattar en helgad historia en yttre och en inre studielinje. Syftet med att använda historien för att bekräfta Guds profetiska ord är att använda denna profetiska historia för att ”förstå händelsernas utveckling i nationernas samling till den stora stridens slutliga konflikt”. Föregående stycke från syster White var hämtat ur en mycket upplyst förklaring av nödvändigheten att bygga en profetisk modell av den heliga historien, vilken grundar sig på den grundläggande struktur som representeras i rikens ”uppgång och fall”.

”Som en förberedelse för kristet arbete anser många det vara nödvändigt att förvärva en omfattande kunskap om historiska och teologiska skrifter. De förmodar att denna kunskap skall vara dem till hjälp i undervisningen om evangeliet. Men deras mödosamma studium av människors åsikter tenderar att försvaga deras tjänst snarare än att stärka den. När jag ser bibliotek fyllda med digra volymer av historisk och teologisk lärdom, tänker jag: Varför spendera pengar på det som inte är bröd? Det sjätte kapitlet i Johannes säger oss mer än vad som kan finnas i sådana verk. Kristus säger: ’Jag är livets bröd; den som kommer till Mig skall aldrig hungra, och den som tror på Mig skall aldrig någonsin törsta.’ ’Jag är det levande brödet som har kommit ned från himlen. Om någon äter av detta bröd, skall han leva i evighet.’ ’Den som tror på Mig har evigt liv.’ ’De ord som Jag har talat till er är ande och är liv.’ Joh. 6:35, 51, 47, 63.”

”Det finns ett studium av historien som inte är att fördöma. Den heliga historien var ett av studierna i profetskolorna. I skildringen av Hans handlingssätt mot folken kunde Jehovas fotspår urskiljas. Så skall också vi i dag betrakta Guds handlingssätt med jordens folk. Vi skall se profetians uppfyllelse i historien, studera Försynens verkningar i de stora reformatoriska rörelserna och förstå händelsernas utveckling när folken samlas till den stora stridens slutliga konflikt.”

Ett sådant studium kommer att ge vida, allsidiga perspektiv på livet. Det kommer att hjälpa oss att förstå något av dess sammanhang och beroenden, hur underbart vi är sammanbundna i samhällets och nationernas stora broderskap, och i hur hög grad förtrycket och förnedringen av en enda medlem innebär förlust för alla.

”Men historien, sådan den vanligen studeras, sysselsätter sig med människans bedrifter, hennes segrar i strid, hennes framgång i att vinna makt och storhet. Guds handlande i människornas angelägenheter förloras ur sikte. Få studerar fullbordandet av hans avsikt i nationernas uppgång och fall.

”Och i hög grad är teologin, sådan den studeras och undervisas, endast ett uttryck för mänskliga spekulationer, som blott tjänar till att ’fördunkla rådslut med ord utan kunskap’. Alltför ofta är drivkraften bakom ansamlandet av dessa många böcker inte så mycket en önskan att erhålla näring för sinne och själ, som det är en ambition att bli förtrogen med filosofer och teologer, en önskan att framställa kristendomen för folket i lärda termer och satser.

”Inte alla de böcker som har skrivits kan tjäna syftet med ett heligt liv. ’Lär av Mig’, sade den store Läraren, ’ta på er Mitt ok’, ’lär er Min mildhet och ödmjukhet.’ Er intellektuella stolthet kommer inte att hjälpa er i umgänget med själar som går förlorade av brist på livets bröd. Genom era studier av dessa böcker låter ni dem inta platsen för de praktiska lärdomar ni borde inhämta av Kristus. Med resultaten av dessa studier blir folket inte mättat. Mycket litet av den forskning som så uttröttat sinnet tillhandahåller det som hjälper någon att bli en framgångsrik arbetare för själar.”

”Frälsaren kom ”för att predika evangelium för de fattiga”. Luk. 4:18. I sin undervisning använde han de enklaste uttrycken och de tydligaste symbolerna. Och det sägs att ”det stora folket hörde honom gärna”. Mark. 12:37. De som söker utföra hans verk för denna tid behöver en djupare insikt i de lärdomar han har gett.

”Den levande Gudens ord är den högsta av all undervisning. De som tjänar folket behöver äta av livets bröd. Detta skall ge dem andlig styrka; då kommer de att vara beredda att tjäna alla slags människor.” The Ministry of Healing, 441–443.

Syster White definierar vidare att det är den sanna filosofin för historiestudiet att erkänna Guds makts verkan i att insätta kungar och avsätta kungar utifrån kungens val.

”I nationernas historia kan den som studerar Guds ord skåda den gudomliga profetians bokstavliga uppfyllelse. Babylon, till sist krossat och sönderslaget, gick under därför att dess härskare i välståndet hade betraktat sig själva som oberoende av Gud och hade tillskrivit sitt

rikes härlighet mänsklig förmåga. Det medo-persiska riket hemsöktes av himmelens vrede därför att Guds lag där hade trampats under fötterna. Herrens fruktan hade inte funnit någon plats i den stora majoritetens hjärtan. Ogudaktighet, hädelse och fördärv rådde. De riken som följde var ännu lägre stående och mera fördärvade; och dessa sjönk allt längre och längre ned på den moraliska skalan."

"Den makt som utövas av varje härskare på jorden är given från himlen; och på hur han använder den makt som sålunda har blivit honom anförtrodd beror hans framgång. Till var och en lyder den gudomlige Väktarens ord: 'Jag omgjordade dig, fastän du inte har känt Mig.' Jesaja 45:5. Och till var och en är de ord som i forna dagar talades till Nebukadnessar livets läxa: 'Bryt med dina synder genom rättfärdighet och med dina missgärningar genom att visa barmhärtighet mot de fattiga; kanske kan din ro få bestå längre.' Daniel 4:27."

Att förstå dessa ting—att förstå att "rättfärdighet upphöjer ett folk"; att "tronen grundas genom rättfärdighet" och "upprätthålls genom barmhärtighet"; att urskilja hur dessa principer verkar i uppenbarelsen av hans makt, han som "avsätter kungar och insätter kungar" — detta är att förstå historiens filosofi. Ordspråksboken 14:34; 16:12; 20:28; Daniel 2:21.

"Endast i Guds ord framställs detta tydligt. Här visas att nationers styrka, liksom enskilda människors, inte återfinns i de möjligheter eller hjälpmedel som tycks göra dem oövervinnliga; den återfinns inte i deras omtalade storhet. Den mäts efter den trohet med vilken de uppfyller Guds avsikt." Prophets and Kings, 501, 502.

Temat i vers elva och tolv är sydens konungs uppgång och fall, men ännu viktigare är att dessa verser markerar beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen och det andra av de tre prov som började vid ändens tid år 1989, såsom detta framställs i vers tio.

Den förseglingen framställs genom Daniel i lejongropen, de tre männen i den brinnande ugnen, Daniel och de tre männen när de ber för att förstå Nebukadnessars dröm om bildstoden av djur i kapitel två, Daniel när han ber bönen från Tredje Mosebok tjugosex i kapitel nio, de visa som förstår kunskapens tillväxt, Josua som får sin synd borttagen i Sakarja kapitel tre, Serubbabel i kapitel fyra, Josef som blir den näst högste härskaren i Egypten, lärjungarna i den övre salen under tio dagar före pingsten, milleriterna vid lägermötet i Exeter, Lasarus som leder processionen vid intåget i Jerusalem, och de etthundrafyrtiofyra tusen i Uppenbarelseboken kapitel sju.

Vers elva inträffade år 2014 vid början av kriget i Ukraina, och i juli 2023 började det visuella provet, då Guds folk "görs vita". Den femte raden i kapitel elva utgörs av verserna tretton till femton.

Översikt över den femte linjen

Ty konungen i norr skall återvända och uppställa en större skara än den förra, och han skall med visshet komma efter några år med en stor här och med stora rikedomar. Och i de tiderna skola många resa sig mot konungen i söder; också våldsmännen bland ditt folk skola upphöja sig för att upprätta synen, men de skola falla. Så skall konungen i norr komma och kasta upp en vall och intaga de starkast befästa städerna; och sydens härar skola inte kunna stå emot, ej

heller hans utvalda folk, och ingen styrka skall finnas att stå emot. Daniel 11:13–15.

Dessa verser uppfylldes år 200 f.Kr., och de identifierar slaget vid Panion, vilket omfattar de stridande kungarna och deras allianser; verserna utgör också den punkt i historien där det hedniska Rom för första gången gjorde sig gällande i Daniels elfte kapitel. Verserna inbegriper den slutliga uppgången och fallet för det sjätte riket i Bibelns profetia, men också den bibliska historien om Kristi besök i Caesarea Filippi, där Petrus lokaliserar beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen. Denna historia är en förebild för beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen i samband med ankomsten av det tredje av de tre proven i kapitel tolv, bestående i att bli ”renade, gjorda vita och prövade”.

Dessa tre verser leder fram till vers sexton, där söndagslagen i Förenta staterna framställs. När lägermötet i Exeter avslutades den 17 augusti 1844 bar de visa jungfrurna budskapet om Midnattsropet längs Förenta staternas östra kust under sextiosex dagar. Det finns en period då alla jungfrurna vaknar och en grupp saknar olja, och allt som detta identifierar. När Simon Barjonas namn ändrades till Petrus markeras förseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen. Från den tidpunkten började Jesus undervisa lärjungarna om de händelser som var förbundna med korset.

Korset är en symbol för nådatidens avslutning, och William Miller, som hade förebildats av Johannes Döparen, vilken i sin tur hade förebildats av Elia, uppväcktes för att framställa de ”händelser som är förbundna med nådatidens avslutning”, liksom både Johannes Döparen och Elia gjorde. Johannes uttryckte det på detta sätt.

Men när han såg många av fariséerna och sadducéerna komma till hans dop, sade han till dem: Ni huggormsyngel, vem har varnat er att fly från den kommande vreden? Matteus 3:7.

Elia uttryckte det så här.

Och Ahab gjorde en asera; och Ahab gjorde mer för att väcka HERREN, Israels Gud, till vrede än alla Israels kungar som hade varit före honom. I hans dagar byggde Hiel från Betel upp Jeriko; dess grund lade han till priset av sin förstfödde Abiram, och dess portar satte han upp till priset av sin yngste son Segub, enligt HERRENS ord, som han hade talat genom Josua, Nuns son. Och Elia, tishbiten, som var av Gileads inbyggare, sade till Ahab: Så sant HERREN, Israels Gud, lever, inför vars ansikte jag står: under dessa år skall varken dagg eller regn falla, utom enligt mitt ord. 1 Kungaboken 16:33–17:1.

När syster White talade om William Millers verk som en reformator i modern tid, sade hon:

”Det var nödvändigt att människorna väcktes till insikt om sin fara; att de uppväcktes till att förbereda sig för de högtidliga händelser som är förbundna med nådatidens avslutning.” The Great Controversy, 310.

De sista sex verserna i Daniel elva representerar de ”händelser som är förbundna med nådens avslutning”. Dessa händelser blev avförseglade vid ändens tid år 1989, och de blev tydligt uppenbarade.

”Före sin korsfästelse förklarade Frälsaren för sina lärjungar att han skulle dödas och uppstå ur graven, och änglar var närvarande för att inpränta hans ord i sinne och hjärta. Men lärjungarna såg fram emot en timlig befrielse från det romerska oket, och de kunde inte uthärda tanken på att han, i vilken alla deras förhoppningar var samlade, skulle lida en vanärande död. De ord som de behövde minnas fördrevs ur deras sinnen; och när prövningens stund kom, fann den dem oförberedda. Jesu död tillintetgjorde deras hopp lika fullständigt som om han inte hade förvarnat dem. Så öppnas i profetiorna framtiden för oss lika tydligt som den öppnades för lärjungarna genom Kristi ord. De händelser som är förbundna med nådatidens avslutning och förberedelseverket för nödens tid framställs klart. Men mängder av människor har inte större förståelse av dessa viktiga sanningar än om de aldrig hade blivit uppenbarade. Satan vakar för att rycka bort varje intryck som skulle kunna göra dem visa till frälsning, och nödens tid skall finna dem oberedda.” The Great Controversy, 595.

Det var i Caesarea Filippi, vilket är Panium, det vill säga vers tretton till femton, som Kristus började undervisa sina lärjungar om korset och därigenom förebildade Exeter-lägermötets historia fram till den 22 oktober 1844. Vid början av den reformatoriska rörelsen hos de etthundafyrtiofyra tusen avförseglades ”de händelser som är förbundna med prøvotidens slut”, och vid slutet av de etthundafyrtiofyra tusens rörelse avförseglas ”de händelser som är förbundna med prøvotidens slut” inom den dolda historien i vers fyrtio.

”I dag, i Elias’ och Johannes Döparens anda och kraft, fäster budbärare förordnade av Gud en domsförfallen världs uppmärksamhet vid de högtidliga händelser som snart skall äga rum i samband med nådatidens sista timmar och Kristus Jesu framträdande som konungarnas Konung och herrarnas Herre.” Prophets and Kings, 715, 716.

De ”händelser som är förbundna med nådatidens slut” är de händelser som avförseglas i den dolda historien i vers fyrtio. I Sakarja kapitel tre åskådliggörs de avslutande scenerna av den undersökande domen. Inspirationen sammanför Sakarjas vittnesbörd med dem som blir förseglade i Hesekiel kapitel nio.

”Guds folk suckar och ropar över de styggelser som begås i landet. Med tårar varnar de de ogudaktiga för den fara de svävar i när de trampar den gudomliga lagen under fötterna, och med outhärlig sorg ödmjukar de sig inför Herren på grund av sina egna överträdelser. De ogudaktiga gör narr av deras sorg, förlöjligar deras allvarliga vädjanden och hånlar åt det som de kallar deras svaghet. Men Guds folks ångest och ödmjukelse är ett omisskännligt bevis på att de återvinner den karaktärsstyrka och karaktärens ädelhet som gick förlorade till följd av synden. Det är därför att de närmar sig Kristus och har sina ögon fästa på hans fullkomliga renhet, som de så tydligt urskiljer syndens ytterliga syndfullhet. Deras ånger och självförnedring är oändligt mycket mer välbehagliga i Guds ögon än den självbelåtna, högmodiga anda hos dem som inte ser någon anledning till klagan, som föraktar Kristi ödmjukhet och som gör anspråk på fullkomlighet medan de överträder Guds heliga lag. Saktnod och hjärtats ödmjukhet är villkoren för styrka och seger. Härlighetens krona väntar dem som böjer sig vid korsets fot. Saliga är dessa sörjande, ty de skall bli tröstade.”

De trogna bedjande människorna är, så att säga, instängda med Gud. De vet själva inte hur säkert de är beskyddade. Pådrivna av Satan söker denna världens härskare att förgöra dem; men om deras ögon kunde öppnas, såsom Elishas tjänares ögon öppnades i Dotan, skulle de se Guds änglar lägrade omkring dem, vilka genom sin klarhet och härlighet håller mörkrets härskaror tillbaka.

”När Guds folk ödmjucar sina själar inför Honom och bönfaller om hjärtats renhet, ges befallningen: ’Tag av dem de orena kläderna’, och de uppmuntrande orden uttalas: ’Se, jag har tagit din missgärning ifrån dig, och jag skall kläda dig i högtidskläder.’ Kristi rättfärdighets fläckfria dräkt läggs på Guds prövade, frestade men ändå trogna barn. Den föraktade kvarlevan kläds i härliga kläder, för att aldrig mer befläckas av världens fördärv. Deras namn bevaras i Livets bok hos Lammet, upptecknade bland de trogna i alla tidsåldrar. De har stått emot bedragarens list; de har inte låtit draken med sitt rytande vända dem bort från deras trohet. Nu är de för evigt trygga från frestarens anslag. Deras synder överförs på syndens upphovsman. Och kvarlevan är inte bara benådad och antagen, utan också hedrad. ’En skön huvudbindel’ sätts på deras huvuden. De skall vara såsom kungar och präster åt Gud. Medan Satan framförde sina anklagelser och sökte förgöra denna skara, gick heliga änglar, osedda, fram och åter och satte på dem den levande Gudens sigill. Dessa är de som står på Sions berg med Lammet och har Faderns namn skrivet på sina pannor. De sjunger den nya sången inför tronen, den sång som ingen kan lära utom de ett hundra fyrtiofyra tusen, de som är friköpta från jorden. ’Det är de som följer Lammet varthelst det går. Dessa har blivit friköpta från människorna såsom en förstlingsfrukt åt Gud och Lammet. Och i deras mun har ingen lögn blivit funnen, ty de är utan fläck inför Guds tron.’”

”Nu har den fullständiga uppfyllelsen nåtts av dessa ord från Ängeln: ’Hör nu, du Josua, överstepräst, du och dina medbröder som sitter inför dig; ty de är män att förundras över; ty se, jag skall låta Min tjänare, Telningen, träda fram.’ Kristus uppenbaras som sitt folks Återlösare och Befriare. Nu är verkligen kvarlevan ’män att förundras över’, då deras pilgrimsfärds tårar och förödmjukelse viker undan för glädje och ära i Guds och Lammets närvaro. ’På den dagen skall Herrens telning vara skön och härlig, och jordens frukt skall vara ypperlig och fager för dem av Israel som har kommit undan. Och det skall ske att den som blir kvar i Sion och den som lämnas kvar i Jerusalem skall kallas helig, var och en som är uppskriven bland de levande i Jerusalem.’” Testimonies, band 5, 474–476.

De etthundrafyrtiofyra tusen i Uppenbarelseboken är Hesekiels skara som ”förseglas”, medan de ”suckar och ropar” över de styggelser som finns i landet. De förseglas när de ikläds Kristi rättfärdighets klädnad och den sköna huvudbindeln, som representerar Petrus ”kungar och präster”, vilka inte var Guds folk men nu har blivit Guds folk.

Men ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett egendomsfolk, för att ni skall förkunna hans väldiga gärningar, han som har kallat er ut ur mörkret till sitt underbara ljus: ni som förut inte var ett folk men nu är Guds folk, ni som inte hade fått barmhärtighet men nu har fått barmhärtighet. Mina älskade, jag uppmanar er såsom främlingar och pilgrimer att avhålla er från köttliga begärelser, vilka för krig mot själen. För ert liv så att det är hederligt bland hedningarna, så att de, där de talar emot er såsom om ni vore ogärningsmän, genom era

goda gärningar, som de får se, må prisa Gud på hemsökelsens dag. 1 Petrus 2:9–12.

Om ni nu verkligen hörsammar min röst och håller mitt förbund, då skall ni vara min dyrbara egendom framför alla andra folk; ty hela jorden är min. Och ni skall för mig vara ett rike av präster och ett heligt folk. Detta är de ord som du skall tala till Israels barn. 2 Moseboken 19:5, 6.

”Under de sista dagarna av denna jords historia skall Guds förbund med sitt budhållande folk förnyas. ’På den dagen skall jag sluta ett förbund för dem med markens djur och himlens fåglar och markens kräldjur; och jag skall bryta bågen och svärdet och striden bort ur landet och låta dem bo i trygghet. Och jag skall trolova dig med mig för evigt; ja, jag skall trolova dig med mig i rättfärdighet och i rätt och i nåd och i barmhärtighet. Ja, jag skall trolova dig med mig i trofasthet; och du skall lära känna Herren.’”

”Och det skall ske på den dagen att jag skall höra, säger Herren; jag skall höra himlarna, och de skall höra jorden; och jorden skall höra säden och vinet och oljan; och de skall höra Jisreel. Och jag skall så henne åt mig i landet; och jag skall förbarma mig över henne som inte hade fått barmhärtighet; och jag skall säga till dem som inte var mitt folk: Du är mitt folk; och de skall säga: Du är min Gud.” Hosea 2:14–23.

”På den dagen ... skall återstoden av Israel och de som har undkommit av Jakobs hus ... i sanning stödja sig på Herren, Israels Helige.” Jesaja 10:20. Från ”alla folk och stammar och tungomål och folkslag” skall det finnas sådana som villigt gensvarar till budskapet: ”Frukta Gud och ge honom ära; ty stunden för hans dom har kommit.” De skall vända sig bort från varje avgud som binder dem vid denna jord och skall ”tillbe honom som har gjort himlen och jorden och havet och vattenkällorna”. De skall frigöra sig från varje förveckling och stå inför världen som minnesmärken över Guds barmhärtighet. Lydiga mot varje gudomligt krav skall de bli erkända av änglar och människor som sådana som ”håller Guds bud och Jesu tro”. Uppenbarelseboken 14:6–7, 12.

”Se, dagar skall komma, säger Herren, då plöjaren skall hinna upp skördemannen, och den som trampar druvor honom som sår utsäde; och bergen skall drypa av söt vin, och alla höjder skall smälta. Och jag skall göra slut på fångenskapen för mitt folk Israel, och de skall bygga upp de ödelagda städerna och bo i dem; de skall plantera vingårdar och dricka deras vin; de skall också anlägga trädgårdar och äta deras frukt. Och jag skall plantera dem i deras land, och de skall inte mer ryckas upp ur det land som jag har givit dem, säger Herren din Gud. Amos 9:13–15.” Review and Herald, 26 februari 1914.

Det är uppenbart att från den tidpunkt då den sista utvalda generationen av de etthundrafyrtiofyra tusen blir besegrad, finns det fortfarande hedningar som kan påverkas av de etthundrafyrtiofyra tusens levnadssätt (vandel) under hedningens hemsökelses dag.

”Mänsklig makt och mänsklig styrka upprättade inte Guds församling, och inte heller kan de förgöra den. Inte på den mänskliga styrkans klippa, utan på Kristus Jesus, evighetens klippa, grundades församlingen, ’och helvetets portar skola icke få makt däröver.’ Matteus 16:18. Guds närvaro ger stadga åt Hans sak. ’Förtrösten icke på furstar, ej heller på en människoson,’ är det ord som kommer till oss. Psalm 146:3. ’I stillhet och förtröstan skall eder styrka vara.’

Jesaja 30:15. Guds härliga verk, grundat på rättfärdighetens eviga principer, skall aldrig komma på skam. Det skall gå fram från kraft till kraft, 'icke genom någon människas styrka eller kraft, utan genom min Ande, säger HERREN Sebaot.' Sakarja 4:6."

Löftet: "Serubbabels händer har lagt grunden till detta hus; hans händer skall också fullborda det", uppfylldes bokstavligen. Vers 9. "Judeernas äldste byggde, och det gick dem väl genom profeten Haggais och Iddos sons Sakarjas profetiska ord. Och de byggde och fullbordade det enligt befallningen från Israels Gud och enligt befallningen från Koresh, Darejavesch och Artaxerxes, Persiens kung. Och detta hus blev färdigt på tredje dagen i månaden adar [den tolfte månaden], vilket var i sjätte året av kung Darejaveschs regering." Esra 6:14, 15." Profeter och konungar, 595, 596.

Verserna tretton till femton framställer de profetiska händelser som leder fram till nådatidens avslutning för sabbatshållare vid söndagslagen. De framställer också det tredje av tre steg i vers tio i Daniel tolv. Vers tio är "reningen", verserna elva och tolv framställer "gjorda vita", och verserna tretton till femton framställer lackmustestet där de sabbatshållande jungfrurna blir "prövade".

Det inre budskapet i Daniels bok representeras av synen vid floden Ulai i kapitel sju till nio, och det yttre budskapet representeras av synen vid floden Hiddekel i kapitel tio till tolv. Kapitel tolv är höjdpunkten i både den inre och den yttre synen, och det framställer den metod genom vilken Kristus upprättar och renar de etthundrafyrtiofyra tusen. Verserna tio till sexton representerar den dolda historien i vers fyrtio från 1989 fram till söndagslagen i vers fyrtioett och sexton. De verser som passar in i den dolda historien representerar den fullkomliga uppfyllelsen av vers tio i kapitel tolv.

Många skall bli renade och gjorda vita och prövade; men de ogudaktiga skall handla ogudaktigt; och ingen av de ogudaktiga skall förstå, men de visa skall förstå. Och från den tid då det dagliga offret skall avskaffas och förödelsens styggelse sättas upp, skall det vara ett tusen två hundra nittio dagar. Salig är den som väntar och når fram till ett tusen tre hundra trettiofem dagar. Daniel 12:10–12.

De "visa" som förstår vers tio till sexton och som har blivit beseglade både "intellektuellt" och "andligt" är de som förstår det yttre profetiska budskap som representeras i den fördolda historien i vers fyrtio, och de har blivit "intellektuellt" befästa i den förståelsen före söndagslagen. De "visa" är de som har blivit förvandlade genom det inre budskap som representeras av Uppenbarelseboken kapitel elva och vers elva, och de har blivit befästa i den erfarenheten före söndagslagen.

De "visa" är de som har mottagit den "välsignelse" som är förknippad med "väntandet", vilket utmärker de etthundrafyrtiofyra tusen såsom dem som uppfyller den fullkomliga och slutliga uppfyllelsen av de tio jungfrurna. Uppenbarelseboken elva, vers elva, inföll i juli 2023 och markerade därmed "ändens tid", då Daniel och Uppenbarelseboken med två vittnen utmärker att den kunskapsökning som blev uppläst i juli 2023 identifierar beseglingsprocessen av de etthundrafyrtiofyra tusen. Elva plus elva är tjugotvå, vilket är en symbol för föreningen av gudomlighet med mänsklighet, och de som genomgår den trestegsreningsprocess som frambringar de etthundrafyrtiofyra tusen identifieras i Daniel tolv, vers tolv, vilket ger ännu en signatur av

Palmoni, ty tolv gånger tolv är etthundrafyrtiofyra tusen.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.